

Da det foreslås at gøre sorenskriveren på Færøerne til formand for en færøsk ankeinstans, skal hans hidtidige funktioner ved behandling af fjernelsesager i 1. instans ifølge forslaget overgå til en af rigsombudsmanden beskikket person med juridisk uddannelse.

Idet de praktiserende læger på Færøerne er ansat som kommunelæger, findes det naturligt, at børneværnsudvalgene henter den fornødne lægelige bistand hos disse.

Fristen for tilsendelse af akter til den beskikkede jurist og lægen foreslås under hensyn til samfærdselsforholdene fastsat til 8 dage mod 2 dage i den øvrige del af riget.

Til § 4.

Fristen for mindretallets adgang til at forlange en sag, i hvilken fjernelse ikke er besluttet, forelagt for ankeinstansen, foreslås fastsat til 3 uger mod 14 dage i den øvrige del af riget.

Til § 5.

Ifølge forsorgslovens § 88 kan børneværnsudvalgets formand træffe foreløbig beslutning om et barns anbringelse uden for hjemmet i indtil 1 måned, medens det samlede udvalg kan beslutte foreløbig anbringelse i yderligere 1 måned. Af hensyn til vanskelighederne ved at få samlet de færøske børneværnsudvalg foreslås det, at der i stedet sættes en fælles grænse for foreløbig anbringelse uden for hjemmet i henhold til beslutning fra formanden eller udvalget på i alt 2 måneder. Derimod har man ud fra et retsbeskyttelseshensyn ikke ment det rigtigt at give adgang til at udstrække en foreløbig anbringelse over et længere samlet tidsrum end i den øvrige del af riget.

Til § 7.

Det foreslås, at der oprettes en ankeinstans, ved hvilken børneværnsudvalgenes beslutninger om fjernelse af børn fra forældrenes hjem kan blive overvejet ud fra juridiske, lægelige og pædagogiske synspunkter. Efter forslaget består denne ankeinstans, der benævnes Færøernes nævn for børneforsorg, af sorenskriveren som formand, landslægen samt et af landsstyret beskikket medlem med pædagogisk indsigt.

Nævnets afgørelser skal som de af landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg truffene afgørelser i fjernelsessager kunne indankes for landsretten.

Medens børneværnsudvalgene i den øvrige del af riget træffer endelig beslutning vedrørende foreløbige foranstaltninger og som hovedregel vedrørende barnets anbringelsessted, har man fundet det rigtigst at give adgang til indankning af alle

de udvalgsbeslutninger, der ikke henhører under Færøernes nævn for børneforsorg, for rigsombudsmanden.

Fristen for indbringelse af en fjernelsessag for landsretten er fastsat til 8 uger som i den øvrige del af riget, medens der for anke af børneværnsudvalgets beslutninger til 2. instans foreslås en frist af 4 uger mod 14 dage i den øvrige del af riget.

Til §§ 11-12.

Da spørgsmål om valg af anbringelsessted m. v. på Færøerne må formodes at være af mere indgribende betydning for forældrene, navnlig når der kan blive tale om anbringelse i en institution i den øvrige del af riget, og da alle børneværnsudvalgenes beslutninger skal kunne indbringes for en højere instans, foreslås det, at reglerne om tilsigelse af forældrene og forkyndelse for dem af de trufne beslutninger skal gælde for alle børneværnsager.

Til §§ 14-21.

Lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg indeholder udførlige regler vedrørende plejetilsynets udøvelse. Det forudsættes, at rigsombudsmanden i medfør af udkastets § 16, stk. 2, fastsætter de regler herfor, som måtte være naturlige efter øernes særlige forhold.

En regel om børneværnsudvalgets ophævelse af et plejeforhold og anbringelse af barnet på anden måde i indtil 3 måneder er givet i udkastets § 19, stk. 3.

Udkastets § 21 indeholder en regel om indberetning om ændret opholdssted m. v., der gælder for alle børn, som er undergivet plejetilsyn.

Til §§ 22-23.

De råd og pålæg, som børneværnsudvalgene kan meddele forældre og andre opdragere, er ikke nærmere specificeret.

De fornødne regler om tilsynsværgens pligter m. v. forudsættes givet i den instruks, der i medfør af § 23 udfærdiges af rigsombudsmanden.

Til § 27.

Da der inden for Færøernes område kun vil foreligge et begrænset antal anbringelsesmuligheder, og anbringelse på specielle opdragelseshjem således kun vil kunne ske i den øvrige del af riget, har man fundet det rigtigst at foretage en væsentlig forkortelse af de meget detaljerede regler om valg af anbringelsessted, der findes i lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg.

Det skønnes naturligt, at anbringelse af færøske børn i institutioner i den øvrige del af riget i samme